ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ ΔΕΝΔΡΟ

Ἡ ἐλιὰ χρειάζεται πολλὲς περιποιήσεις

Τοῦ γεωπόνου κ. ΠΑΝΤΕΛΗ ΜΑΓΓΙΝΑ

Ἡ ἐλιὰ εἶναι δένδρο εὐλογημένο. Μᾶς δίνει τὸν καρπό της

Μᾶς δίνει τὸ λάδι της ποὺ εἶναι μία ἀπὸ τὶς ἀναγκαιότερες καὶ θρεπτικότερες τροφές, γιὰ τὴ διατροφὴ καὶ τὴ συντήρησή μας. Εἶναι εὐλογημένο τὸ δένδρο τῆς ἐλιᾶς καὶ γι' ἄλλους ἀκόμα λόγους. Τὸ δυνατὸ σέ κορμό, σὲ ρίζες καὶ σὲ κλωνάρια σῶμα της, τὴν κάνουν δένδρο αἰωνόβιο.

Ἀκόμη ἡ ἐλιὰ φαίνεται παντοῦ καλόβολη, καὶ μπορεί νὰ προκόψῃ σὲ ὅ,τι δήποτε χωράφια, ἀρκεῖ νὰ μὴν εἶναι πολὺ ὑγρά, βαλτώδη καὶ βαριά, καὶ νὰ μὴν βρίσκονται σὲ μεγάλο ὕψος ἀπὸ τὴ θάλασσα, ὅπου δὲν μπορεῖ νὰ ἀνθέξῃ στὰ πολλὰ χιόνια, στοὺς δυνατοὺς βοριάδες, καὶ στὶς δυνατές παγωνιές. Καὶ τὸ ξύλο τῆς ἐλιᾶς εἶναι καλῆς ποιότητος καὶ κατάλληλο γιὰ πολλές χρήσεις. Λιοστάσι ἀπὸ 100 ρίζες ἐλιὲς εἶναι μιᾶς πρώτης τάξεως ἀγροτικὴ περιουσία, ποὺ μπορεῖ ν' ἀφήνῃ κάθε χρόνο ἕνα ὑπολογίσιμο κέρδος στὸν καλλιεργητή.

Ἡ ἐλιὰ ὅμως γιὰ νὰ δώσῃ τὶς καλές της σοδειές, ἔχει ἀνάγκη, ἀπὸ ἀπαραίτητες βοήθειες καὶ καλλιεργητικὲς περιποιήσεις. Χωρὶς τὶς περιποιήσεις αὐτὲς δὲν μπορεῖ νὰ καρπίσει ἡ ἐλιὰ κάθε χρονιά, δὲν δίνει μεγάλες σοδειές. Ἔτσι ἀντὶ γιὰ κέρδος ἀφήνει ζημιά, καὶ τοῦτο ὄχι μόνο γιατί θὰ χάνωμε τὸν καρπό της, ἀλλὰ σκεπάζοντας ἡ ἐλιὰ μιὰ ἔκταση γῆς, τὴν ἀχρηστεύει, ἀφοῦ κάτω ἀπὸ τὴ φυλλωσιὰ τῶν δένδρων τῆς ἐλιᾶς πολὺ δύσκολα, προκόβουν καὶ ἀποδίδουν ἄλλες καλλιέργειες, ὅπως τὰ λαχανικὰ καὶ σιτηρά.

Καὶ γιὰ νὰ καταλάβουμε πόση εἶναι σὲ στρέμματα ἡ ἔκταση τῆς γῆς ποὺ καταλαμβάνει μὲ τὸ ρίζωμά της καὶ τὸ φύλλωμά της ἡ φυτεία τῶν 100 ἐλαιοδένδρων ποὺ ἀναφέραμε προηγουμένως, ἀρκεῖ νὰ θυμηθοῦμε ὅτι, σὲ κάθε στρέμμα χωροῦν 8 — 10 δένδρα ἐλιές, πρᾶγμα ποὺ θὰ πῇ ὅτι τὸ λιοστάσι μὲ τὶς 100 ἐλιὲς, θὰ πρέπει νὰ πιάνει χωράφι 10 στρεμμάτων. Εἴκοσι στρέμματα γυμνῆς γῆς σὲ γόνιμες περιφέρειες τῶν χωριῶν μας θεωρεῖται σήμερα καὶ εἶναι πράγματι ἕνας καλὸς κλῆρος γῆς, ποὺ μπορεῖ νὰ καλλιεργηθῇ καὶ νὰ δώσῃ τόσο εἰσόδημα, ὅσο χρειάζεται γιὰ νὰ ζήσῃ σήμερα μιὰ ἀγροτικὴ οἰκογένεια, μὲ 4 ἄτομα.

Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ καταλαβαίνομε ξεκάθαρα, πόση εἶναι ἡ ζημιὰ γιὰ ἕνα γεωργό, ποὺ ἔχει στὴ κυριότητά του ἕνα ἄχρηστο καὶ ἄκαρπο λιοστάσι μὲ 100 λιόδενδρα, ποὺ σκεπάζουν χωράφι 10 στρεμμάτων. Καὶ ἡ ζημιὰ αὐτὴ συμβαίνει μόνο ἐκεῖ, ὅπου δὲν δίνονται στὴν ἐλιὰ οἱ ἀπαραίτητες περιποιήσεις. Οἱ περιποιήσεις αὐτὲς εἶναι, τὸ καλὸ φύτευμά της, γιὰ τὸ ὁποῖο θὰ πρέπει νὰ δοθῇ μεγάλη προσοχὴ ἀπὸ τὴ πρώτη χρονιὰ ποὺ θὰ καταρτίσουμε τὴ καινούρια ἐλαιοφυτεία μας. Ἄλλη περιποίησις, εἶναι γιὰ τὸ ἀνάστημα, τὸ ὕψος δηλαδὴ τοῦ κορμοῦ καὶ τῶν κλωναριῶν της, κάθως καὶ τὸ σχῆμα τὸ ὁποῖον θὰ πρέπει νὰ φροντίσωμεν νὰ πάρῃ ἡ ἐλιὰ ἀπὸ τὴν ἀρχή. Ἄλλη περιποίησις εἶναι τὰ ποτίσματα, ποὺ χρειάζονται πιὸ πολλὰ στὰ πρῶτα χρόνια, καὶ μάλιστα στοὺς ξεροὺς καὶ ζεστοὺς μῆνες τοῦ καλοκαιριοῦ, κι' ἀκόμα πιὸ πολλὰ ὅταν φυτεύουμε τὴν ἐλιὰ σὲ πλαγιὲς καὶ ξερατόπια ὅπου δὲν ὑπάρχει ἡ ἀπαραίτητη δροσιὰ καὶ ὑγρασία.

Ἄλλη περιποίησις εἶναι τὸ δυνάμωμα τῆς ἐλιᾶς μὲ χημικὰ λιπάσματα, καὶ κάθε 3—4 χρόνια μὲ κοπριὲς καὶ μὲ χλωρὲς λιπάνσεις ποὺ γίνονται μὲ καλλιέργεια βίκου, ποὺ τὸν παραχώνουμε ὅταν φθάσει στὸ ἄνθισμά του, μέσα στὸ χῶμα τοῦ λιοστασιοῦ μας. Ἄλλη περιποίησις εἶναι τὰ σκαψίματα καὶ ξελακώματα τῶν λιοδένδρων. Ἐπίσης τὰ ἀπαραίτητα ραντίσματα καὶ σκονίσματα γιὰ τὴ καταπολέμηση τῶν ἐχθρῶν τῆς ἐλιᾶς, ποὺ εἶναι ἀρρώστειες, σκουλήκια, σκαβάρια, παράσιτα κι' ἄλλα. Τέλος ἡ τελευταία, ἡ σπουδαιότερη, ἡ περισσότερο ἀπαραίτητη περιποίηση, ποὺ θὰ πρέπει νὰ δώσουμε στὶς ἐλιές μας, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουμε σταθερὴ καὶ καλὴ σοδειὰ εἶναι τὸ κλάδευμά τους.

Χωρὶς τὸ κλάδευμα τῆς ἐλιᾶς, ποὺ πρέπει νὰ γίνεται στὰ λιόδενδρα ἀπαραίτητα κάθε χρόνο, καὶ ὕστερα ἀπὸ τὸ μάζεμα τοῦ καρποῦ, οἱ ἐλιές ὄχι μόνο δὲν δίνουν καλὸ καὶ τακτικὸ εἰσόδημα, ἀλλὰ καὶ ὅλες οἱ ἄλλες γεωργικὲς φροντίδες καὶ περιποιήσεις ποὺ ἀναφέραμε κι' ἂν γίνουν θὰ πᾶνε στὰ χαμένα. Τὸ κλάδευμα εἶναι ἐκεῖνο ποὺ θὰ ἀξιοποιήσῃ ὅλες τὶς ἄλλες δουλειές καὶ θὰ τὶς συμπληρώσῃ. Καὶ γιὰ νὰ μᾶς καταλάβουν καλύτερα οἱ γεωργοί μας: Ἡ ἐλιὰ ἐκτὸς ἀπὸ τὶς δουλειὲς ποὺ πρέπει νὰ γίνωνται στὸ χωράφι ποὺ βρίσκεται φυτευμένη δηλ. τὰ σκαλίσματα, τὰ σκαψίματα, τὰ ποτίσματα, τὰ κοπρίσματα καὶ οἱ λιπανσεις, θέλει ἀπαραίτητα νὰ δέχεται στὸ φύλλωμά της καὶ στὰ βλαστάρια της ἀρκετὸ φωτισμὸ καὶ ἀερισμό. Θέλει νὰ τὶς ἀφήνουμε τόσους καρποὺς ὅσους μπορεῖ μὲ τὴ δύναμή της νὰ θρέψῃ: Αὐτὸ μπορεῖ νὰ τὸ ἐκτιμήσῃ εὔκολα, μὲ τὸ ἀσκημένο μάτι του, ὁ καλὸς καλλιεργητής. Θέλει ἡ ἐλιὰ νὰ μοιράζονται σὲ ὅλα τὰ κλωνάρια της κανονικά, ὅλες οἱ τροφὲς ποὺ ἔρχονται ἀπὸ τὶς ρίζες καὶ μαγειρεύονται στὰ φύλλα της. Θέλει νὰ τῆς ἀφαιροῦμε τοὺς ἄρρωστους, καὶ ξεροὺς ὁλα στοὺς της, ποὺ εἶναι ἐπικίνδυνοι καὶ ἄχρηστοι. Θέλει ἀκόμα νὰ τῆς βγάζουμε τὰ βλαστάρια ποὺ ἔχουν δώσει ἀπὸ τὰ προηγούμενα χρόνια καρπό, γιατὶ γίνονται πιὰ ἄκαρπα καὶ στεῖρα, τρῶνε ἄδικα τὶς τροφὲς τοῦ δένδρου, ἐλαττώνουν τὴ δύναμή του, γιὰ νὰ μὴ μπορεῖ πλέον νὰ φτιάξῃ καὶ νὰ θρέψῃ καινούργιους, καλοὺς καὶ πολλοὺς καρπούς. Ὅλα αὐτὰ μποροῦμε καὶ τὰ δίνουμε στὴν ἐλιὰ μὲ τὸ κλάδευμα.

Τὸ κλάδευμα εἶναι ἐπιστήμη, εἶναι τέχνη ὁλόκληρη, καὶ γιὰ νὰ τὸ μάθῃ κανείς, πρέπει νὰ τὸ διαβάσῃ πολλὲς φορές, νὰ τὸ διδαχθῇ καὶ νὰ τὸ δῇ μὲ τὰ μάτια του, ἀπάνω στὴν ἐλιά, ὅπως θὰ τὸ κάμῃ μὲ τὰ χέρια του ὁ δάσκαλος τῆς γεωργίας, ὁ αναγνωρισμένος τεχνίτης, ὁ κλαδευτής, ὁ γεωπόνος. Τέλος θὰ χρειασθῇ καὶ ὁ ἴδιος ὁ ἐνδιαφερόμενος ν' ἀρχίσῃ σιγὰ σιγὰ νὰ ἐπαναλάβῃ ξωπίσω ἀπὸ τὸ δάσκαλο τεχνίτη κλαδευτή, μιά—μιά, μὲ τὴ σειρὰ γιὰ πολλές φορές, γιὰ πολλὲς μέρες καὶ κάμποσες χρονιές, ὅες τὶς περιπτώσεις τοῦ κλαδεύματος, γιατὶ εἶναι ὄχι μιά, ἀλλὰ πολλές.

Κάνουμε τώρα μιὰ σύντομη ἀνακεφαλαίωση. Χρειάζονται στὴν ἐλιὰ σκαψ'ματα, ξελακώματα, ποτίσματα, κοπρίσματα, ραντίσματα, λίπανση. Γιὰ νὰ συμπληρωθοῦν ὅμως οἱ ἐργασίες αὐτές, καὶ νὰ μπορέσουμε νὰ κάμουμε τὸ δένδρο τῆς ἐλιᾶς γερό, χωρὶς ἀρρώστειες, πλούσιο σὲ καρποφορία, γιὰ κάθε χρόνο, πρέπει νὰ γίνῃ ἀπαραίτητα καὶ τὸ κλάδευμα τῆς ἐλιᾶς. Τὸ κλάδευμα, γίνεται γιὰ νὰ διατηρηθῇ ἡ ἐλιὰ σ' ἕνα σφυλουπωμένο, ὅμορφο καὶ συμμετρικὸ σχῆμα, καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ κούπα (κύπελλον), ἢ ἡ σφαῖρα (σφαιρικόν).

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ
Γεωπόνος

ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΜΕΝΟ ΣΕΡΒΙΣ
FIAT-SIMCA
ΝΙΚ. ΒΟΥΚΕΛΑΤΟΣ
ΕΛΛΗΝΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ 6, — ΤΗΛ. 420-689
ΠΑΤΡΑΙ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΧΡΙΣΤΟΥ ΖΗΣΙΜΑΤΟΥ
ΗΦΑΙΣΤΟΥ 12 — ΜΗΝΙΑΤΗ
(Πλατεία Μαρκάτου)
★
—Ἐκτελοῦμε παντὸς εἴδους τυπογραφικὲς καὶ λινοτυπικὲς ἐργασίες
—Ἀναλαμβάνομε τὴν ἔκδοση βιβλίων, περιοδικῶν, ἐφημερίδων
—Διαφημιστικὰ ἔντυπα, παντὸς σχήματος
ΤΗΛΕΦ. 275-826

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

«Ἱππότες τοῦ θανάτου» στὶς εὐρωπαϊκὲς χῶρες

Λειτουργεῖ «βιομηχανία» παραγωγῆς ἀστυνομικῶν Ι.Χ.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΑΠΕΙΛΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΡΩΜΗ. (Ἰδ. Ὑπηρ.). — Οἱ «αὐτόνομοι», οἱ «Ἐρυθρὲς Ταξιαρχίες» καὶ ἄλλες οἱ ποικιλώνυμες ὀργανώσεις ποὺ φιλοδοξοῦν νὰ ἀναστήσουν στὸ τελευταῖο τέταρτο τοῦ εἰκοστοῦ αἰώνα τὶς μεθόδους τῶν «μηδενιστῶν» τοῦ περασμένου αἰώνα δὲν μποροῦν νὰ καυχηθοῦν πὼς πέτυχαν πολλὰ πράγματα μὲ τὰ περίστροφα καὶ τὶς βομβες τους.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ πραγματικὰ πέτυχαν καὶ γιὰ τὸ ὁποῖο μποροῦν νά... ὑπερηφανεύονται, εἶναι πὼς πρόσθεσαν μιὰ μεγάλη ἔνοπλη δύναμη πλάϊ στὶς ἤδη ὑπάρχουσες. Μόνο ποὺ αὐτὴ ἡ νέα ἔνοπλη δύναμη ἀποτελεῖται ἀπὸ «ἐπαγγελματίες» εἰδικὰ ἐκπαιδευμένους στὴν ἀντιμετώπιση τῶν «ἀνταρτῶν τῶν πόλεων» καὶ δὲν ἔχει καμία σχέση μὲ τὸν κρατικὸ μηχανισμό. Εἶναι μιὰ ἔνοπλη δύναμη ἰδιωτική, ἀνέλεγκτη, ἐξοπλισμένη μὲ τὴν τελευταία λέξη τῆς τεχνικῆς, ἐπιλεγμένη μὲ αὐστηρότατα κριτήρια. Μιὰ ἔνοπλη δύναμη Ι.Χ., ποὺ ἀριθμεῖ ἤδη στὴν Ἰταλία γύρω στὶς 85 χιλιάδες ἄνδρες, δηλαδὴ ὑπερβαίνει τὴ δύναμη τῶν σωμάτων ἀσφαλείας!

Τὸ 1977 ὑπῆρχαν ἤδη στὴν Ἰταλία 1.651 ἰδιωτικὲς ἐπιχειρήσεις ποὺ διέθεταν ἰδιωτικοὺς ἀστυνομικοὺς σὲ ὅποιον εἶχε νὰ πληρώσει. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι τὸ πρόβλημα εἶναι πιὸ περίπλοκο, ἀπὸ ὅσο ἀρχικὰ φαίνεται: οἱ ἰδιωτικοὶ ἀστυνομικοὶ ποὺ παρέχουν τὶς πολύτιμες ὑπηρεσίες τους σὲ Τράπεζες, βιομηχανίες καὶ πλούσιους ἰδιῶτες, δὲν εἶναι «μονάδες». Δέν εἶναι, μὲ ἄλλα λόγια, ἁπλοῖ μισθοφόροι, ἱππότες τοῦ θανάτου ποὺ γυρνοῦν τὸν κόσμο προσφέροντας τὶς ὑπηρεσίες τους στοὺς ἰσχυρισμούς. Εἶναι προϊόντα τῆς σύγχρονης τεχνολογίας ποὺ παράγονται «μαζικά» ἀπὸ εἰδικὲς... ἐπιχειρήσεις παραγωγῆς φυλάκων. Καὶ πού, σὲ τελικὴ ἀνάλυση, ἀνήκουν στὶς κατασκευάστριες ἑταιρίες οἱ ὁποῖες, καὶ τοὺς «νοικιάζουν» στοὺς ἐνδιαφερομένους. Κάτι σὰν τοὺς κομπιούτερς ποὺ νοικιάζουν σὲ μεγάλες ἐπιχειρήσεις οἱ ἑταιρίες παραγωγῆς ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν.

Ἂν ἡ «βιομηχανικὴ» παραγωγὴ ἰδιωτικῶν ἀστυνομικῶν ἀκολουθήσει τοὺς γενικοὺς νόμους τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς, τότε ἡ σημερινὴ διεσπαρμένη, σὲ πολλὲς μονάδες κατασκευὴ φυλάκων θὰ συγκεντρωθεῖ σὲ λίγες μεγάλες ἐπιχειρήσεις, ποὺ θὰ ἔχουν στὴ διάθεσή τους ἐπιλεκτα ἔνοπλα σώματα, ἰσχυρότερα σὲ ἀριθμητικὴ δύναμη, ἐξοπλισμὸ καὶ εἰδίκευση ἀπὸ τὰ σώματα ἀσφαλείας. Πῶς καὶ γιὰ ποιοὺς σκοποὺς θὰ χρησιμοποιηθοῦν τότε αὐτὰ τὰ σώματα, κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ξέρει. Πάντως, οὐδέποτε ὠφέλησε ἡ ὕπαρξη ἀνθρώπων ποὺ ἐπάγγελμά τους ἔχουν τὸν πόλεμο, ἀκόμη κι ὅταν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶχαν προέλθει ἀπὸ «εἰδικὰ» σώματα, τῶν κανονικῶν ἐνόπλων δυνάμεων μιᾶς χώρας.

ΑΥΞΑΝΕΤΑΙ Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΟΥΣ

Ἡ Ἰταλία δὲν ἔχει τὸ μονοπώλιο τῆς παραγωγῆς εἰδικῶν φυλάκων για τὴν περιφρούρηση ἐγκαταστάσεων καὶ ἀτόμων. Ἡ Δυτικὴ Γερμανία, ποὺ πανικοβλήθηκε ἀπὸ τὶς τρομοκρατικὲς ἐνέργειες τῶν δικῶν της ἀναρχικῶν ὀργάνωσε ἤδη ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα εἰδικὰ τμήματα. Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ ὁμάδα τῶν ἐπιλέκτων, ἀνήκει στὸ κράτος, ὀργανώνεται ἐξοπλίζεται, γυμνάζεται καὶ παίρνει διαταγὲς ἀπὸ τὴν κυβέρνηση. Αὐτὸ τουλάχιστον ἀποτελεῖ μιὰ κάποια ἐγγύηση πὼς δὲ θὰ μεταβληθεῖ σὲ ἕνα ἐπικίνδυνο, «ἰδιωτικὸ στρατό» παρὰ μόνο στὴν περίπτωση ποὺ θὰ διαλυθεῖ ἡ εἰδικὴ ὁμάδα καὶ οἱ ἄνδρες της δὲν θὰ ἔχουν τὸν τρόπο νὰ ἐργαστοῦν σὲ «εἰρηνικὰ» ἔργα.

Σὲ ἄλλες χῶρες, ὅπως στὴ Γαλλία, τὸ σύστημα εἶναι γιὰ τὴν ὥρα «μικτό»: ἔκαναν κι ἐκεῖ τὴν ἐμφάνισή τους εἰδικὰ γυμνασμένοι πράκτορες, ποὺ ἀναλαμβάνουν τὸ ρόλο τοῦ ἰδιωτικοῦ φύλακα, καὶ ποὺ δέ θυμίζουν σὲ τίποτα τόν... ἀπαρχαιωμένο πλέον τύπο τοῦ παραδοσιακοῦ «γορίλλα». Οἱ ἰδιωτικὲς «σχολές», ποὺ ἀναλαμβάνουν τὴν ἐκγύμναση καὶ τὴν ἐνοικίασή τους θέτουν ἐξαιρετικὰ αὐστηρὲς προδιαγραφὲς γιὰ τὰ «προϊόντα» τους. Ἀνάμεσα στὰ ἄλλα ζητοῦν καὶ ὑψηλὸ δείκτη νοημοσύνης ἀπὸ τοὺς ὑποψήφιους, πρᾶγμα ποὺ δέ ζητιόταν ἀπὸ τοὺς παραδοσιακοὺς «γορίλλες». Ἀλλὰ στὴ Γαλλία ἡ παραγωγὴ βρίσκεται, ἀκόμη σὲ χαμηλὰ ἐπίπεδα, καὶ τὸ πρόβλημα ποὺ θέτει δὲν ἔχει πάρει ἀκόμη διαστάσεις.

ΤΑ ΣΟΒΑΡΑ ΚΕΝΑ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

Ἡ παρουσία 85.000, περίπου ἰδιωτικῶν ἀστυνομικῶν στὴ σημερινὴ Ἰταλία, ὀφείλεται, βέβαια, στὴν αὔξηση τῆς ἐγκληματικότητας καὶ τοῦ «πολιτικοῦ» ἐγκλήματος, ἀλλὰ ὀφείλεται καὶ σὲ κενὰ τῆς νομοθεσίας, σὲ κενὰ τῆς· ἀστυνομίας, καθώς καὶ σὲ ὁρισμένους κανόνες λειτουργίας τῶν ἀσφαλιστικῶν ἑταιριῶν. Σύμφωνα μὲ στατιστικὰ στοιχεῖα ποὺ παρέθεσε ἡ ἐπιθεώρηση «Εὐροπέο» σὲ ἐμπεριστατωμένη ἔρευνά της, τὰ κενὰ τῶν σωμάτων ἀσφαλείας ἀνέρχονταν τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1977 σὲ 11.000, περίπου, ἄνδρες καὶ θὰ αὐξηθοῦν ἀκόμη περισσότερο τὸ 1978, ὅταν θὰ πάρουν τὴ σύνταξή τους ἄλλες 11.000 ἀστυνομικῶν.

Προφανῶς, οἱ αὐξημένοι κίνδυνοι τοῦ ἐπαγγέλματος, οἱ μηδαμινές εὐκαιρίες σταδιοδρομίας ποὺ παρέχει, οἱ χαμηλοὶ μισθοί, ἀποτρέπουν τοὺς νέους ἀπὸ τὰ σώματα ἀσφαλείας. Ἀλλὰ καὶ ἡ γεωγραφικὴ κατανομὴ τῶν δυνάμεων ἀσφαλείας γίνεται μὲ τρόπο ποὺ μειώνει ἀκόμη περισσότερο τὴν ἀποτελεσματικότητά τους. Οἱ ἄνδρες ποὺ ὑπηρετοῦν σ' αὐτὰ θέλουν νὰ βρίσκονται ὅσο γίνεται πλησιέστερα στὴν οἰκογένειά τους, κι ἔτσι ὑπάρχει πάντα περίσσεια ἀστυνομικῶν ὀργάνων σὲ περιοχὲς ἀπὸ ὅπου, κατὰ παράδοση, στρατολογοῦνται νέοι γιὰ τὴν ἀστυνομία. Ἀντίθετα, στὰ μεγάλα ἀστικὰ κέντρα, ὅπου καὶ ὑπάρχουν οἱ μεγαλύτερες ἀνάγκες, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων δὲν ἀναπροσαρμόσθηκε, βάσει τοῦ αὐξημένου ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων καὶ τῶν αὐξημένων ἀναγκῶν. Ἔτσι σύμφωνα μὲ τὰ στοιχεῖα τῆς ἐπιθεωρήσεως «Εὐροπέο», στὸ ἱστορικὸ κέντρο, τῆς Ρώμης οἱ κάτοικοι δὲν ὑπερβαίνουν τὶς 30 χιλιάδες. Ἀλλὰ στὴ διάρκεια τῆς ἡμέρας κινοῦνται στὴν περιοχὴ αὐτὴ κάπου 500 χιλιάδες ἄνθρωποι. Κι ὅμως, ἡ φρούρηση αὐτῆς τῆς τόσο πολυάνθρωπης περιοχῆς γίνεται ἀπὸ ἕνα ἀστυνομικὸ τμῆμα, ποὺ ἔχει στὴ διάθεσή του 150 ἀστυνομικούς, μοιρασμένους σὲ τέσσερις βάρδιες. Ἀνάλογη εἶναι ἡ κατάσταση σὲ ὅλα τὰ ἀστικὰ κέντρα.

Συνεπῶς, γιὰ νὰ φρουρηθεῖ μιὰ Τράπεζα ἢ ἕνα μεγάλο ἐμπορικὸ κατάστημα ἐπιβάλλεται ἐκ τῶν πραγμάτων, ἡ προσφυγὴ σὲ ἰδιωτικοὺς ἀστυνομικούς. Αὐτὸ τὸ «ἀστυνομικὸ κενό» κάνει καὶ τὶς ἀσφαλιστικὲς ἑταιρίες νὰ μὴ καταβάλουν ἀσφάλιστρα γιὰ τὴ λιστεία μιᾶς Τράπεζας, παρὰ μόνο στὴν περίπτωση ποὺ ἡ Τράπεζα αὐτὴ διέθετε ἰδιωτικοὺς φρουρούς. Ἄλλωστε ἡ συνεχὴς ὑπηρεσία ἰδιωτικῶν φρουρῶν, στὴ διάρκεια ὅλου τοῦ εἰκοσιτετραώρου, εἶναι μέσα στοὺς ὅρους τῶν συμβολαίων. Μὲ τέτοιους ὅρους, ὡστόσο, πόροι, ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ διατίθενται, γιὰ καλύτερη ὀργάνωση, τῶν σωμάτων ἀσφαλείας, πηγαίνουν στὶς ἰδιωτικὲς ἐπιχειρήσεις ποὺ «νοικιάζουν» φρουροὺς στὰ τραπεζικὰ καταστήματα. Κι ἔτσι εὐρύνεται ὁ φαῦλος κύκλος, μεταξὺ τῶν ἐλλείψεων ποὺ σημειώνονται στὰ σώματα ἀσφαλείας καὶ τῶν τέλειων ὑπηρεσιῶν ποὺ προσφέρουν οἱ ἰδιωτικὲς ἐπιχειρήσεις.

ΕΓΚΛΗΜΑ Η ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Πόσο «τέλειες» εἶναι αὐτὲς οἱ ὑπηρεσίες; Δὲν χωράει ἀμφιβολία πὼς προσφέρουν ἄνδρες ἀσκημένους στὰ πιὸ σύγχρονα ὅπλα καὶ μέσα ἐπικοινωνίας, μὲ εὐκινησία αἰλουροειδῶν καὶ ἑτοιμότητα ποὺ θὰ τὴ ζήλευε κάθε Τζαίημς Μπόντ. Ἔπειτα, οἱ ἑταιρίες ποὺ τοὺς προμηθεύουν δὲν ἔχουν νομοθετικοὺς περιορισμούς, ὅπως συμβαίνει μὲ τὴν ἀστυνομία ποὺ θεωρεῖται ὑπεύθυνη γιὰ τὴ φρούρηση τῆς περιουσίας, ἀλλὰ ὄχι καὶ τοῦ ἀτόμου στὸ ὁποῖο ἀνήκει ἡ περιουσία. Ἔτσι, κάθε πάμπλουτος Ἰταλὸς μπορεῖ νὰ νοικιάσει καὶ ἕνα καὶ δύο καὶ τρεῖς ἰδιωτικοὺς φρουρούς, ὄχι μόνο γιὰ τὸν ἑαυτό του, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ παιδιά του, ἂν κρίνει ὅτι κινδυνεύουν.

Φυσικά, τὰ χρήματα ποὺ θὰ καταβάλει γι' αὐτὴ τὴ φρούρηση ἀνέρχονται σὲ ἰλιγγιώδη ὕψη ἀλλὰ πάντως βρίσκονται σὲ χαμηλότερα ἐπίπεδα ἀπό... τὰ λύτρα ποὺ ζητοῦσαν οἱ πιθανοὶ ἀπαγωγεῖς. Ἐξ ἴσου φυσικὸ εἶναι αὐτοὶ οἱ φρουροὶ μὲ τὸν ὑψηλὸ βαθμὸ ἐκπαιδεύσεως καὶ ἑτοιμότητας καὶ μὲ τὶς ὑψηλὲς ἀποδοχὲς νὰ ζητοῦν εἰδικὴ συμπεριφορὰ ἀπὸ τοὺς φρουρουμένους: πάει ὁ καιρὸς ποὺ ὁ «γορίλλας» ἀνήκει, κατὰ ἕνα τρόπο, στὸ ὑπηρετικὸ προσωπικό, μποροῦσε νὰ κάνει ἀκόμη καὶ «θελήματα» κι ἀποτελοῦσε ἕνα εἶδος ἐξαρτήματος τοῦ ἀφεντικοῦ». Τώρα δὲν ὑπάρχει ἀφεντικό, ὑπάρχει φρουρούμενος, ὑποχρεωμένος νὰ σέβεται τὸ φρουρό του κατὰ τὴν ἀξία καὶ τήν... τιμή του.

Πέρα ἀπὸ αὐτὰ τὰ θετικά, ἢ τὰ διαφορετικά, ποιὰ εἶναι τὰ πιθανὰ μειονεκτήματα αὐτοῦ τοῦ εἰδικοῦ τρόπου φρουρήσεως; Ὑπὸ κανονικὲς συνθήκες, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ὁρατὰ μὲ τὴν πρ[illegible] ματιά, καὶ οἱ πάμπλουτοι φρ[illegible] ρούμενοι θὰ ἔπρεπε να ἤτα[illegible] πρῶτοι ποὺ θὰ ἀπέκλειαν α[illegible] τὸ εἶδος τῶν ὑπηρεσιῶν. Γι[illegible] ἀπλούστατα, προκειμένου νὰ [illegible] πεκτείνει μιὰ ἑταιρία τὸν κύ[illegible] τῶν ἐργασιῶν της, δὲν ἔχει πο[illegible] νὰ σκηνοθετεῖ «ἀπαγωγές». [illegible] πειτα, ἔχουν σημειωθεῖ τὰ π[illegible] τα ἐπικίνδυνα κρούσματα συν[illegible] γασίας «φρουρῶν» καὶ ἐγκ[illegible] ματιῶν γιὰ τὸ μοίρασμα τῶν [illegible] τρων ἢ τῆς λείας. Εἶναι φαν[illegible] ὅτι ἕνας ἰδιωτικὸς ἀστυνομικ[illegible] ποὺ ἔχει ἀναλάβει τὴ φρούρ[illegible] μιᾶς Τράπεζας, ἢ ἑνὸς ἰδι[illegible] εἶναι σὲ θέση νὰ ξέρει καλύτ[illegible] ἀπὸ κάθε ἄλλον μὲ ποιὸ τρ[illegible] θὰ ληστευθοῦν τὰ χρηματοκι[illegible] τια τῆς Τράπεζας ἢ πῶς θὰ [illegible] παχθεῖ ὁ ἰδιώτης.

Τὸ τρίτο στάδιο θὰ εἶναι, [illegible] γουρα, ὁ ὀργανωμένος ἐκβ[illegible] σμός: Κάποιος «ἀντιπρό[illegible] πος» τῆς ἑταιρίας θὰ παρου[illegible] ζεται στὸν τραπεζίτη, στὸν [illegible] χειρηματία, στὸν ὁποιοδήπ[illegible] ἄνθρωπο ὑψηλῶν εἰσοδημά[illegible] γιὰ νὰ τοῦ πεῖ πώς, ἂν δὲν π[illegible] τιμήσει τὴ φρουρά τῆς τάδε... [illegible] μας θὰ δεῖ νὰ ἀπάγεται ὁ γι[illegible] του ἢ νὰ κάνουν φτερὰ τὰ χ[illegible] ματα τῆς Τράπεζας ἢ νὰ π[illegible] πολοῦνται οἱ βιομηχανικὲς του [illegible] καταστάσεις.

Οἱ «προστάτες» δὲν θὰ παρα[illegible] μείνουν προνόμιο τῶν νυκτερ[illegible] νῶν κέντρων, καὶ ἡ Ἀμερική[illegible] χει δώσει τὸ προηγούμενο [illegible] διαφόρων συνδικάτων τοῦ ἐγκλ[illegible] ματος ποὺ ἀναλάμβαναν τὴ «φρ[illegible] ρηση» ἀκόμη καὶ τῶν μικρῶν [illegible] ταστημάτων ποὺ ἔπεφταν στὴ[illegible] πικράτειά τους. Ὅλοι αὐτοὶ [illegible] κίνδυνοι δὲ θεωροῦνται ἁπλῶς π[illegible] θανοί. Θεωροῦνται βέβαιοι.

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

Τὸ χαμόγελο τῆς Λιζέττας

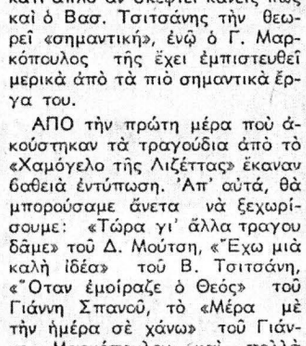

Τὸ «Χαμόγελο τῆς Λιζέττας» εἶναι ὁ πρῶτος προσωπικὸς μεγάλος δίσκος τῆς Λιζέττας Νικολάου. Μέσα ἀπὸ τὰ τραγούδια, ποὺ περιλαμβάνει, ξεπηδᾶ ἡ ἀκτινοβόλα μορφὴ μιᾶς μεγάλης τραγουδίστριας, ποὺ εἶχε τὴν τύχη νὰ μαθητεύσει δίπλα σέ δασκάλους σὰν τὸν Βασίλη Τσιτσάνη, τὸν Στρᾶτο Διονυσίου καὶ τὸν Γιάννη Μαρκόπουλο. Μιὰς τραγουδίστριας ποὺ μόλις τώρα ἀρχίζει οὐσιαστικὰ τὸ ταξίδι της πρὸς τὴν καρδιὰ τῆς ἐπιτυχίας.

ΒΑΣΙΣΜΕΝΟ σὲ θαυμάσιες, συνθέσεις Γιάννη Μαρκόπουλου, Δήμου Μούτση, Γιάννη Σπανοῦ, καὶ Βασίλη Τσιτσάνη (πάνω σὲ πρωτότυπους στίχους τοῦ Μάνου Ἐλευθερίου, τοῦ Λευτέρη Παπαδόπουλου, τοῦ Βασίλη Τσιτσάνη, τοῦ Γιώργου Κανελλόπουλου καὶ τοῦ Γιώργου Χρονᾶ), «Τὸ Χαμόγελο τῆς Λιζέττας» εἶναι μιά — πραγματικά — ἀνεπανάληπτη δισκογραφικὴ δουλειά. Ὄχι μόνο γιατὶ σμίγει ἁρμονικὰ τὸ ἴδιο τὸ τραγούδι μὲ τὴ σύγχρονη ζωή, ἀλλὰ καὶ γιατί ἡ ἑρμηνεία τῆς Λιζέττας εἶναι πέρα γιὰ πέρα ἀληθινή, σύθεντική, γνήσια, Κι' αὐτὸ δὲν εἶναι κάτι ἁπλό ἂν σκεφτεῖ κανεὶς πὼς